

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

P-140/2019-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sudcu Mihaelu Kovačiću, u pravnoj stvari tužitelja Ivica Steiner iz Svete Nedelje, Siget 1/25, OIB: 91467129984, kojega zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci protiv tuženika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, OIB: 18683136487, koju zastupa zz. Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 11. rujna 2019., u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenice Županijskog državnog odvjetnika u Zagrebu Zvezdane Verk, 26. rujna 2019.

presudio je

I. Utvrđuje se da je neosnovana i da ne postoji tražbina prvog višeg isplatnog reda vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, u iznosu od 5.021.677,08 kn prema stečajnom dužniku Steiner d.o.o. u stečaju, Brezje, Sveta Nedjelja, Siget 1/25, OIB: 74244639017, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. br. ST-858/2014.

II. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, OIB: 18683136487 da tužitelju Ivici Steiner iz Svete Nedelje, Siget 1/25, OIB: 91467129984 plati parnične troškove u iznosu od 204.000,00 (dvjestočetiritsuće) kuna, zajedno s pripadajućom zateznom kamatom koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, roku od osam dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu u ime i za račun stečajnog dužnika Steiner d.o.o. u stečaju, koju je kao vjerovnik osporio tuženiku, kao vjerovniku I. višeg isplatnog reda, u stečajnom postupku koji se vodi kod ovoga suda pod brojem spisa ST-858/2014. U tužbi navodi da je iznos od 5.021.677,08 kn priznat tuženiku iako tuženik prema stečajnom dužniku nema nikakvu imovinsko-pravnu tražbinu I. višeg isplatnog reda, nije osobni vjerovnik dužnika u stečaju s osnova radnog odnosa, nema ovlaštenja podnositi stečajne prijave u I. višem isplatnom redu te nema ovršnu ispravu za prijavljenu tražbinu.

Tuženik se u odgovoru na tužbu usprotivio tužbenom zahtjevu u cijelosti, pozivajući se na odredbe Općeg poreznog zakona, Zakona o doprinosima, Zakona o obveznim

mirovinskim fondovima, smatrajući da je osnovano prijavljena tražbina koja je predmet ovoga spora, kao tražbina I. višeg isplatnog reda.

Nakon provedenog postupka i zaključene glavne rasprave, ovaj sud je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan stoga je isti valjalo usvojiti u cijelosti.

Činjenično stanje među strankama nije sporno a isto je utvrdio i ovaj sud, a u bitnome da je tužitelj kao vjerovnik osporio tražbinu Republici Hrvatskoj, kao drugome vjerovniku, u stečajnom postupku koji se vodi kod ovoga suda nad stečajnim dužnikom Steiner d.o.o. u stečaju, koja je Republici Hrvatskoj priznata od strane stečajnog upravitelja te od strane stečajnog suda utvrđena rješenjem posl. br. ST-858/2014 od 3. siječnja 2019., kao tražbina u prvom višem isplatnom redu, u iznosu od 5.021.677,08 kn.

Ovaj sud u cijelosti prihvaća pravnu argumentaciju tužitelja iznesenu u ovom postupku, kojime osporava aktivnu legitimaciju Republike Hrvatske kao vjerovnika tražbina po osnovi poreza iz plaće i na plaću radnika kao i pripadnih doprinosa, koje radnici stečajnog dužnika imaju prema stečajnom dužniku.

Tužitelj valjano i utemeljeno ističe kako iz sadržaja kogentnih pravnih normi jasno proizlazi da se porezi i doprinosi koji se obračunavaju na plaće radnika uplaćuju u korist stvarnih i osobnih vjerovnika tih davanja, što ni u kom slučaju nije Republika Hrvatska, već prije svega radnici, a potom jedinice lokalne samouprave kao porezna tijela, fondovi i zavodi. Zakon o porezu na dohodak jasno određuje da se prirez porezu na dohodak i porez na dohodak isplaćuje isključivo u korist jedinica lokalne samouprave na čijem području radnik ima prebivalište ili boravište. Zakon o mirovinskom osiguranju jasno određuje da su doprinosi za mirovinsko osiguranje prihod Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i uplaćuju se u korist toga zavoda, a Zakon o zdravstvenom osiguranju to istovjetno propisuje u odnosu na doprinose za zdravstveno osiguranje. Niti jedno od tih davanja ne predstavlja tražbinu Državnog proračuna, u čije ime je Republika Hrvatska podnijela prijavu predmetnih tražbina, dakle u svoje ime.

Konačno, činjenica da Republika Hrvatska ima ovlast vršiti naplatu u ime i za račun drugih vjerovnika odnosno ovlaštenje za poslove naplate, ne daje joj svojstvo osobnog vjerovnika, kako je isti definiran odredbom čl. 137. st 1. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/15 i 104/17; nastavno: SZ).

Budući dakle da je tužiteljev tužbeni zahtjev, usmjeren na utvrđenje osnovanosti osporavanja, u smislu čl. 266. st. 2. i 4. SZ, osnovan, isti je valjalo usvojiti, kako je to navedeno stavkom I. izreke presude.

Tužitelju, zastupanom po odvjetniku, dosuđen je parnični trošak kako je specificiran priloženim troškovnikom, a temeljem čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91 do 70/19; nastavno: ZPP). Isti se odnosi na sastav tužbe (Tbr. 7/1 OT) pristupa na dva ročišta (Tbr. 9/1 OT) te sastava jednoga obrazloženog podneska (Tbr. 8/1 OT), s pripadnim porezom, kako je to navedeno u stavku II. izreke.

U Zagrebu, 26. rujna 2019.

S U D A C:
MIHAEL KOVAČIĆ

Pravna pouka:

Na ovu presudu dopuštena je žalba koja se podnosi ovome sudu u roku od osam dana, u tri primjerka.

DNA:

1. Tužitelju, po pun.
2. Tuženiku, po zz. ŽDO u Zagrebu

Dokument je elektronički potpisan:
MIHAEL KOVAČIĆ

Vrijeme potpisivanja:
26-09-2019
10:19:16

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333835313636373732
L=ZAGREB
S=KOVAČIĆ
G=MIHAEL
CN=MIHAEL KOVAČIĆ